

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823200022
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8823200022.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 857 033 p r o t i žalovaným: 1. A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., 2. D. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 978,78 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 312,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 14,21 eur od 11.1.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.2.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.3.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.4.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.5.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.6.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.7.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.8.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.9.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.10.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.11.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.12.2020 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.1.2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.2. 2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.3. 2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.4. 2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.5. 2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.6. 2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.7. 2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.8. 2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.9. 2021 do zaplatenia,
zo sumy 14,21 eur od 11.10.2021 do zaplatenia,

a to všetko mu p o v o ľ u j e uhradiť v 30,- eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Žalovaná v 2. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 374,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 17,04 eur od 11.1.2020 do zaplatenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.2.2020 do zaplatenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.3.2020 do zaplatenia,

zo sumy 17,04 eur od 11.4.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.5.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.6.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.7.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.8.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.9.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.10.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.11.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.12.2020 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.1.2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.2. 2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.3. 2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.4. 2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.5. 2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.6. 2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.7. 2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.8. 2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.9. 2021 do zaplattenia,
zo sumy 17,04 eur od 11.10.2021 do zaplattenia,

a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu proti žalovaným v 1. a 2. rade z a m i e t a .

Žalobcovi priznáva proti žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

20

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplattenia sumy 978,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 44,49 Eur od 11.01.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.02.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.03.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.04.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.05.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.06.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.07.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.08.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.09.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.10.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.11.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.12.2020 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.01.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.02.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.03.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.04.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.05.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.06.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.07.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.08.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.09.2021 do zaplattenia, zo sumy 44,49 Eur od 11.10.2021 do zaplattenia, s tým, že žalovaný v 1. rade je povinný plniť v rozsahu 45,47 % žalovaných nárokov a žalovaný v 2. rade je povinný plniť v rozsahu 54,53 % žalovaných nárokov. Zároveň sa domáhal nároku na náhradu trov konania, ktorí by boli žalovaní povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 13.10.2017 s dlžníkom – F. B., D. G., nar.: XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX, XXX XX C., zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 8500201692 (ďalej len "zmluva"). Na základe zmluvy žalobca (ako veriteľ) poskytol dlžníkovi úver vo výške 1.500,00 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa dlžník zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 44,49 Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí

neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Na základe dohodnutého poistenia schopnosti splácať úver mal dlžník platiť poisťnú v čiastke 15,00 Eur. Žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy a Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. V druhom štvrtroku 2017 boli úrokové miery úverov - nové obchody pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov 10,12 % a teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere (od 1 do 5 rokov) v čase uzavretia zmluvy predstavoval 20,24 %. V zmluve je uvedená úroková sadzba 18,54 %. Výška úrokovej sadzby podľa zmluvy, ani RPMN (ktorá zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa spojené s úverom, teda úrok, poplatky aj rôzne iné náklady) nepresahuje uvedený dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Dňa 13.11.2017 dlžník zomrel a na základe uznesenia o dedičstve sp. zn. 5D/219/2017 zo dňa 20.06.2018, právoplatného dňa 20.06.2018 sa dedičmi stali žalovaní: Žalovaný 1 – podiel dedičstva 45,47 %, Žalovaný 2 – podiel dedičstva 54,53 %. Do výšky dlhov bola započítaná aj pohľadávka žalobcu zo zmluvy. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 460 Občianskeho zákonníka, § 470 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Smrťou dlžníka prešli všetky záväzky na žalovaných ako dedičov. Pohľadávka nebola zosplatená. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania. Na základe uvedeného sú žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 978,78 eur, čo predstavuje nesplatených 22 mesačných splátok vo výške 44,49 eur. Úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania si žalobca uplatňuje.

3. Žalovaný v 1. rade uviedol, že je ochotný uhrádzať dlžnú sumu v splátkach po 30,- eur mesačne, vzhľadom na svoje majetkové a sociálne pomery.

4. Žalovaná v 2. rade sa k žalobe žalobcu nevyjadрила.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru z 9.10.2017, Zmluvou o úvere zo dňa 9.10.2017, splátkovým kalendárom k zmluve, Informáciu o RPMN a priemernej RPMN, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, výpisom z účtu o poskytnutí peňažných prostriedkov, Prihláškou do poistenia, prehľadom platieb žalovaného, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 2. štvrtrok 2017, Uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 5D/219/2017, Prehľadom splátok a Výpisom z úverového účtu č. 8500201692, Vyjadrením žalobcu z 24.2.2023 spolu s prílohami a to súhrnnými informáciami o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru, splátkovým kalendárom, prehľadom splátok a úhrad štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o RPMN a priemernej RPMN, výpisom z úverového účtu, rozpis vzorca pre výpočet RPMN, vyjadreniami žalobcu z 24.2.2023 a dňa 4.5.2023, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 5D/219/2017 a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Na základe Zmluvy o úvere č. 8500187563 zo dňa 13.10.2017 žalobca ako veriteľ poskytol právnej predchodkyňi žalovaných F. B. ako dlžníkovi úver vo výške 1500,- eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 48 splátkach po 44,49 eur. V zmluve úvere sa uvádza údaj o RPMN vo výške 20,17% ročne. Ročná úroková sadzba je uvedená vo výške 18,54% ročne. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali 635,52,- eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavovala 2135,52 eur. Dátum splatnosti prvej splátky bol 10.11.2017 a termín konečnej splatnosti bol 10.10.2021.

7. Podľa splátkového kalendára z 13.10.2017 bol právnej predchodkyňi žalovaných poskytnutý úver vo výške 1500,- eur, ktorý mal žalovaný splácať v 48 mesačných splátkach po 44,49 eur, pričom splatnosť 1.splátky je 10.11.2017 a dátum splatnosti poslednej splátky dňa 10.10.2021. Zároveň bola povinná uhrádzať splátky poisťného v sume 15,- eur mesačne, pričom celková výška splátky bola 59,49 eur.

8. Podľa žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru predstavoval príjem právnej predchodkyne žalovaných predstavoval dôchodok 430,- eur. Bola vdova, mala 0 nezaopatrení deti, žila v jednoosobovej domácnosti.

9. Podľa výpisu z účtu žalobcu bola dňa 13.1.2017 právnej predchodkyňi žalovaných odoslaná na základe zmluvy č. 8500201692 suma 1500,- eur.

10. Právna predchodkyňa žalovaných podpísala dňa 9.10.2017 formulár označený ako „Prihláška do poistenia“ z obsahu ktorého vyplýva, že vyhlásila, že pristúpenie k poisteniu na základe podpísania

prihlášky do poistenia nie je podmienka uzatvorenia a vykonávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami sporu.

11. Podľa predložených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 2. štvrťrok 2017 je zrejmé, že pre úvery splatné od 1 do 5 rokov bola priemerná RPMN 10,12 %.

12. Podľa výpisu z úverového účtu je zrejmé, že právna predchodkyňa žalovaných k zmluve č. 8500201692 uhradila 59,49 eur.

13. Ako vyplýva z pripojeného dedičského spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5D/219/2017 a z uznesenia zo dňa 20. júna 2018, č.k. 5D/219/2017-67, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.6.2018, podľa predmetného uznesenia súd schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej nehnuteľností nadobudli A. B., nar. X.X.XXXX v podiele 1/2 a D. E., D. B., nar. XX.X.XXXX v podiele 1 bez povinnosti vyplatiť ustupujúcich spoludedičov. Zároveň zostatok na osobnom účte č. C. vo výške 6,67 eur s príslušenstvom, zostatok na vkladnej knižke č. C. vo výške 1035,75 eur s príslušenstvom ako aj pohľadávku poručiťky voči H. I. J. K. vo výške 4,59 eur nadobudla dedička D. E., D. B., nar. XX.X.XXXX. Pokiaľ ide o dlhy poručiťky, za dlhy poručiťky prechádza zodpovednosť na A. B., D. B., nar. X.X.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom C. XXX - syn poručiťky a D. E., D. B., nar. XX.X.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom C. XXX – dcéra poručiťky podľa ustanovenia § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

14. V písomnom vyjadrení doručenom súdu 24.2.2023 žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že v druhom štvrťroku 2017 boli úrokové miery úverov - nové obchody pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov 10,12 % a teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere (od 1 do 5 rokov) v čase uzavretia zmluvy predstavoval 20,24 %. V zmluve je uvedená úroková sadzba 18,54 %. Výška úrokovej sadzby podľa zmluvy, ani RPMN (ktorá zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa spojené s úverom, teda úrok, poplatky aj rôzne iné náklady) nepresahuje uvedený dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Smrťou dlžníka prešli všetky záväzky na žalovaných ako dedičov. Pohľadávka nebola zosplatená. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania, kde sa uvádza aj počet dní pri omeškaní s úhradou tej – ktorej splátky. Na základe uvedeného sú žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 978,78 eur, čo predstavuje nesplatených 22 mesačných splátok vo výške 44,49 eur. Dôvody, pre ktoré poistné nie je súčasťou celkových nákladov spojených s úverom, vyplývajú z toho, že poistenie je dobrovoľné a nie je podmienkou na to, aby klient úver získal (inak povedané, úver môže získať hoci žiadne poistenie si nedohodne). Prihlášku do poistenia klient podpísal dňa 9.10.2017 a už z priamo z jej textu vyplýva, že poskytovateľ úveru – žalovaný – nevyžaduje poistenie schopnosti splácať úver ako podmienku pre uzavretie zmluvy o úvere, jej plnenie a poskytnutie úveru. Obsah prihlášky do poistenia je potrebné chápať komplexne, keďže obsahuje skutočnosti dôležité pre samotný vznik poistenia. Nie sú to len ustanovenia upravujúce vyhlásenia o veku, zdravotnom stave a pod., ale je to komplexný dokument. Je z jeho textu zrejmé, že žalobca pristúpil do poistenia uzavretého na základe rámcovej zmluvy medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a poisťovňou. Následne je dôležitý aj obsah zmluvy, z ktorého vyplýva, že poistenie nie je nutné pre získanie úveru. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. a zdôraznil, že uzavretie poistenia nebolo predpokladom pre získanie úveru, čiže v zmysle citovaného ustanovenia zákona nebol dôvod ani pre záver, aby bolo súčasťou celkových nákladov a výpočtu RPMN.

15. V písomnom podaní z 4.5.2023 žalobca žiadal žalobe vyhovieť a rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom

spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. V zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,^{18aa)}
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa)názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f)veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g)ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

22. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

23. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

30. Ako vyplýva z § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

31. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. V zmysle § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

33. Podľa 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

34. V zmysle 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

35. Predmetný právny vzťah medzi žalobcom ako dodávateľom a právnu predchodkyňou žalovaných ako spotrebiteľom je vzťahom spotrebiteľským, a to s ohľadom na subjekty tohto právneho vzťahu.

36. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil

dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

37. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

38. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a právna predchodkyňa žalovaných ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti právnej predchodkyne žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaných ako spotrebiteľov v danom právnom vzťahu.

39. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

40. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

41. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 13.10.2017 žalobca ako veriteľ poskytol právnej predchodkyňi žalovaných F. B. ako dlžníkovi úver vo výške 1500,- eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 48 splátkach po 44,49 eur. V zmluve úvere sa uvádza údaj o RPMN vo výške 20,17% ročne. Ročná úroková sadzba je uvedená vo výške 18,54% ročne. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali 635,52,- eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavovala 2135,52 eur. Dátum splatnosti prvej splátky bol 10.11.2017 a termín konečnej splatnosti bol 10.10.2021.

42. Právna predchodkyňa žalovaných žalobcovi v súvislosti s úverovou zmluvou uhradila sumu 59,49 eur. Dňa 13.11.2017 právna predchodkyňa žalovaných zomrela. Žalobca žalobou požaduje splátky úveru splatné od 10.1.2020 do 10.10.2021. Jedná sa o 22 splátok úveru.

43. V zmysle zmluvy zo dňa 13.10.2017 bol úver právnej predchodkyňi žalovaných poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 18,54%.

44. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere v októbri 2017 (nové obchody) so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov (48 mesačných splátok úveru) bola úroková sadzba 7,27% p.a.. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého v zmluve v danom prípade prevyšuje túto mieru úrokov poskytovaných v uvedenom období bankami viac ako dvojnásobne.

45. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

46. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

47. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti úroku neplatným právnym úkonom.

48. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

49. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).

50. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

51. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 255,02 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 155,02 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

52. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že najvyššia úroková sadzba v roku 2018 je uvedená vo výške 9,17%, ktorú dohodnutá úroková sadzba prevyšuje dvojnásobne a priemerná úroková miera v roku 2018 pre obdobné úvery bola 6,66%, teda úroková sadzba dohodnutá v zmluve prevyšuje dvojnásobne aj najvyššiu priemernú úrokovú mieru v roku 2018 pre všetky úvery.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). Súd tak zamietol nárok žalobcu na úroky z úveru uplatnené žalobou.

54. Súd sa pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

55. Pokiaľ žalobca namietá, že nemožno zohľadňovať len výšku úrokov, ale iba celkovú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka súd uvádza, že predmetné ustanovenie nevylučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevylučuje s uplatnením korektív dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti. (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 a zároveň v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020).

56. Súd poukazuje na dôvodovú správu k nariadeniu vlády SR č. 141/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Touto novelou sa vykonáva § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ustanovením najvyššej prípustnej výšky odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom i Vláda SR predpokladala že samotné stanovenie tejto najvyššej prípustnej odplaty nevylučuje uplatnenie korektív dobrých mravov. Podľa textu dôvodov správy: „V súvislosti s RPMN je potrebné ešte uviesť, že v niektorých súdnych rozhodnutiach už odplata požadovaná na úrovni 23 % a viac je posudzovaná ako v rozpore s dobrými mravmi a teda v kontexte s vyššie načrtnutou tabuľkou RPMN celkové náklady by pri verifikácii dobrých mravov nemali prekročiť 30 - 35 %, pričom plnenie dosahujúce 40 - 50 % by bolo možné označiť pri splnení ďalších znakov za úžerné. V uvedenom kontexte bude vždy aplikovateľná aj skutková podstata úžery pri zachovaní správneho právneho posúdenia hrubého nepomeru protiplnenia a jej ostatných znakov - v danom kontexte bude, aby súdy pri zachovaní vzťahu subsidiarity § 39 Občianskeho zákonníka správne vyhodnotili aj aplikačný rozmer § 39a Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje iba jeden z dôvodov neplatnosti právneho úkonu. Uvedeným dlhodobo judikovaným pravidlám sa musí regulatívnym spôsobom prispôbiť aj trh požíciavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom, keďže výhodnosť tohto prispôsobenia je práve v dosiahnutí právnej istoty v otázke platného dojednaní spotrebiteľskej zmluvy.“

57. Pokiaľ ide konfrontáciu ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa odplaty v spotrebiteľskej zmluve, ktorá odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať a ust. § 39 Občianskeho zákonníka, súd poukazuje na ustálenú judikatúru a v tejto súvislosti súd poukazuje v súvislosti s neprimeraným úrokom z úveru aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019: „Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Úroková sadzba uvedená v zmluve - 28,68 % ročne

odporuje dobrým mravom, a preto je dojednanie o úrokovej sadzbe nutné považovať za absolútne neplatné (§ 3, § 39 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že veriteľ nemá nárok na úroky z úveru. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z.z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprímerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Sadzba úrokov 28,68 % ročne nemá opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom.“

58. Vo vyššie citovanom prípade odvolací súd považoval za odporujúci dobrým mravom úrok vo výške 28,68% ročne, avšak pri zistení priemernej ročnej úrokovej miery úrokov poskytovaných v období uzavretia zmluvy bankami vo výške 14,56%.

59. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pri odplate má sa na mysli súbor všetkých poplatkov, nákladov a iných nárokov vrátane úroku z úveru, pričom uvedené neznamena, že už samotný úrok z úveru nie je možné vyhodnotiť ako rozporný s dobrými mravmi. Akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty (porovnaj § 9 ods. 14 zákona o spotrebiteľských úveroch).

60. Pokiaľ by dodávateľ v rámci odplaty za úver požadoval aj ďalšie poplatky a náhradu rôznych nákladov, súd v prvom rade posúdi ich dôvodnosť (aj napríklad v súvislosti s tzv. teóriou skutočného plnenia v spotrebiteľských zmluvách, kedy je súd povinný skúmať, či zmluvná podmienka neobsahuje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa, pozri napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp.zn. 18Co/109/2011) a až následne by porovnal, či celková odplata nie je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

61. S námietkami dodávateľa týkajúcimi sa odplaty podľa ust. § 53 ods. 6 občianskeho zákonníka sa vysporiadal Krajský súd v Prešove napríklad v rozsudku sp.zn. 3Co/83/2017 z 07. 11. 2017: „Odvolací súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že ročný úrok za poskytnutie úveru dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi.“

62. Prijaté znenie ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. bolo odôvodnené tým, že ide o upresnenie údajovej bázy ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty lehoty splatnosti spôsob zabezpečenia objem poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytujú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásených subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Takýmto spôsobom bolo referenčné kritérium, podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, a to pri absencii akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. To neznamena, že by súd aj v takom prípade nemal možnosť posudzovať aj takýto úverový vzťah, ktorý sa dotýka uvedených úrokov v zmysle § 39 Obč. zák. v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka. V danej veci preto bolo možné na základe ustálenej judikatúry pristúpiť k posudzovaniu odplaty založenej na referenčnej báze odplaty požadovanej bankami u spotrebných úverov v obdobných prípadoch (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 2CoCsp/2/2020 z 20. 08. 2020).

63. Obdobne sa s otázkou rozporu úroku s dobrými mravmi vysporiadal Krajský súd v Prešove napríklad v týchto rozhodnutiach:

64. „Aplikáciu § 3 OZ nevylučuje ani ust. § 53 ods. 6 OZ, kedy za obvyklé, primerané a neúžernické úroky nie je možné vychádzať z údajov subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ktoré úvery poskytujú za neprímerané odplaty a úroky rozporné s dobrými mravmi.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/48/2018 z 31. 01. 2019)

65. „Výška priemerných úrokových mier poskytovaných pre nové spotrebiteľské úvery predstavovala v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere výšku 8,76 %, teda prekročenie tejto úrokovej miery poskytnutej navyše pri úvere so splatnosťou 10 rokov, o viac ako 100 %, nemožno

považovať za iné, než úžerné, a to najmä za situácie, keď jej poskytol pôžičku bez náležitého posúdenia jej bonity.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/41/2020 z 26. 11. 2020)

66. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. S neprimeranými úrokmi vo výške 17,70% ročne pri prípustnej celkovej výške odplaty podľa podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka sa vysporiadal vo svojom rozhodnutí v obdobnej veci žalobcu aj Krajský súd v Prešove vo veci sp.zn. 7CoCsp/54/2020 z 24. 06. 2021: „Osobitný význam úrokov ako jednej zo zložiek odplaty sa prejavuje v tom, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžadoval v ust. § 9 ods. 2 písm. i) uvádzať i úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Je preto potrebné bez akýchkoľvek pochybností pripustiť, aby táto zložka odplaty, teda úrok, podliehal súdnemu prieskumu so zameraním na zistenie, či je v súlade s dobrými mravmi alebo nie.“ ... „Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Dohodnutá úroková sadzba 17,70 % oproti priemernej úrokovej miere bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2018 pri úveroch od 1 do 5 rokov vo výške 5,26 % ročne o viac ako trojnásobok prevyšuje tento priemer, čo rozhodne nemožno považovať za primerané a teda zodpovedajúce dobrým mravom. Záver o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi má preto oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka).

67. Pokiaľ žalobca poukazuje na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 2. štvrtrok 2017, údaj uvedený v tomto dokumente nepredstavuje ročnú úrokovú sadzbu úverov, ale jedná sa o ročnú percentuálnu mieru nákladov.

68. Súd tak žalobcovi nepriznal nárok na nezaplatené úroky z úveru tvoriace súčasť jednotlivých uplatnených splátok úveru.

69. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

70. Je potrebné navyše zdôrazniť, že odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie újinné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu právnej predchodkyne žalovaných náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

71. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity právnej predchodkyne žalovaných žalobca mal nejaké údaje o výške jej príjmu, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

72. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným

v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

73. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovanej a jej výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

74. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjmoch právnej predchodkyne žalovaných, o jej výdavkoch, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, prípadne výpisy z bežného účtu, pri uzatváraní zmluvy. Súd nemá za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch právnej predchodkyne žalovaných, teda kde táto bývala, či vlastnila nehnuteľnosť alebo či bývala v podnájme, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzala a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jej výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

75. Žalobca nepredložil súdu žiadny doklad, z ktorého by vyplývalo, že skúmal príjem právnej predchodkyne žalovaných, žiadnym spôsobom nepreukázal, že skúmal jej výdavky. Uvedené aspoň žalobca nepreukázal.

76. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami.

77. Navyše podľa samotného zmluvného formulára ani žiadosti o úver nevyplýva, že by právna predchodkyňa žalovaných predkladala nejaké doklady žalobcovi.

78. Povinnosť súdu ex officio zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere sporej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

79. Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti:Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté

osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

80. Pri súčasnom poskytnutí úveru s úrokom odporujúcom dobrým mravom a za situácie, keď pol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

81. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve zo dňa 9.10.2017 však nezodpovedali ďalším požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

82. Zo zmluvy však nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Žalobca udáva bode 5. zmluvy, že výška mesačnej splátky je 44,49 eur, počet mesačných splátok je 48 a celková čiastka úveru je 2135,52 eur, avšak v ďalšom texte uvedeného bodu sa uvádza, že žalovaný je povinný platiť aj poistné vo výške 15,- eur (!) mesačne. Spolu s poistným predstavuje celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ k predmetnému úveru uhradiť sumu 2855,52 eur. Výška celkovej platby (súčet pravidelnej splátky úveru a splátky náhrady poistného) predstavuje aj podľa predloženého splátkového kalendára sumu 59,49 eur, pričom poistné za celé obdobie trvania zmluvného vzťahu predstavuje 720 (!) eur, čo je 48% istiny poskytnutého úveru..

83. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

84. Žalobca (na ktorom je ohľadne uvedenej skutočnosti dôkazné bremeno) v danom prípade nepreukázal, že poistné nemalo byť zarátané do celkovej čiastky úveru v zmysle vyššie uvedeného ust. § 2 písm. g) zákona.

85. Zákon od žalobcu ako dodávateľa nevyžaduje žiadne špeciálne, osobitné, finančne náročné ani nijaké iné povinnosti, iba jednoduchú úlohu – zarátať poistné do nákladov, ktoré musí spotrebiteľ uhrádzať spolu s úverom. Z okolností uzavretia je zrejmé, že už pri podpise zmluvy bolo zrejmé, že v lehote splatnosti mesačnej splátky bude žalovaný povinný uhrádzať aj poistné a nie je dôvod, prečo by uvedený náklad mal ísť mimo rámec celkovej čiastky úveru. Žalobca sa v danom prípade snaží presvedčiť súd, že poistné pri riadnom splácaní v celkovej výške 720 eur (!), čo predstavuje 48% istiny úveru (!) je akýsi samostatný nárok, ktorý je úplne mimo rámca spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

86. Z obsahu uzatvorenej zmluvy o úvere vyplýva, že jej súčasťou sú ustanovenia nazvané ako Informácia o náhrade poistného, z ktorých vyplýva, že poistenie schopnosti splácať úver je dobrovoľné a uzatvorenie zmluvy o poistení nie je podmienkou pre poskytnutie úveru, ako i to, že účasť na poistnom vzťahu vzniká podpísaním Prihlášky do poistenia. Ďalej je uvedená výška poistného 15 eur mesačne, počet splátok poistného a ich splatnosť. Dňa 9.10.2017 právna predchodkyňa žalovaných podpísala i formulár označený ako Prihláška poistenia schopnosti splácať úver, z obsahu ktorého vyplýva jeho vyhlásenie, že pristúpenie k poisteniu na základe podpísania prihlášky do poistenia nie je podmienka uzatvorenia a vykonávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

87. Prihláška do poistenia, ako i samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere s dodatkom, sú bezpochyby formulárovými zmluvami, kde len ich samotný podpis spotrebiteľom nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania ich individuálneho dojednania. Právna predchodkyňa žalovaných v ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu nemala možnosť participovať na ich vytvorení a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. Už len samotné zakotvenie ustanovení o náhrade poistného v rámci formulárovej spotrebiteľskej zmluvy o úvere nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku. Žalobca nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil spotrebiteľ, resp. že spotrebiteľ mal možnosť výberu, či poskytnutie tejto doplnkovej služby prijme alebo odmietne. Spotrebiteľ nedostal

žiadnu možnosť voľby s alternatívou obsahujúcou vyznačenie, že poistenie nepožaduje. Žalobca nepreukázal spôsob dojednaní poistného, ani skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť poistenie odmietnuť. Bližšie okolnosti uzatvorenia dojednaní poistného neuviedol ani sám žalobca. Pokiaľ poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru, tak ako to v danom prípade žalobca tvrdí, zmluva musí byť v časti dojednaní poistného transparentná a určitá tak, aby bolo nad rámec akýchkoľvek pochybností zrejmé, že spotrebiteľ sa dobrovoľne rozhodol pre poistenie, a to na základe všetkých potrebných informácií, ktoré mu majú byť primerane vysvetlené. Žalobca nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil spotrebiteľ, resp. že spotrebiteľ mal možnosť výberu, či vo vzťahu k prihláške do poistenia túto podpíše alebo nepodpíše, ak chcel, aby mu bol zo strany žalobcu poskytnutý úver. Žalobca tak v konaní nepreukázal, že by spotrebiteľ mal možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere bez uzatvorenia poistenia, a to i napriek tomu, že do zmluvy zakotvil, že uzatvorenie poistenia nie je podmienkou poskytnutia úveru na základe zmluvy o úvere.

88. Ak potom žalobca poistné nezahrnul do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, teda do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť a aj do výpočtu RPMN, zmluva o úvere neobsahuje prepísané náležitosti, a to podľa § 9 ods. 2 písm. k.) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluva, a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

89. V súvislosti s uvedenými závermi o povinnosti zarátat' poistné do celkovej čiastky úveru porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9CoCsp/4/2021 z 09. 12. 2021, v ktorom sa súd zaoberá obdobnou zmluvou u rovnakého dodávateľa.

90. V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.10.2017 bola uvedená RPMN vo výške 20,17%, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 36,14% (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky < <https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/>>). Súd vychádzal z výšky úveru 1500,- eur, mesačnej splátky 59,49 eur (s poplatkom za poistenie) a počtu splátok 48, tak ako to vyplýva z formulára zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak boli pre výpočet RPMN použité iné predpoklady, tieto v zmluvnom formulári chýbajú, pričom zákon s absenciou týchto predpokladov spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch).

91. V danom prípade súd dospel k jednoznačnému záveru o nesprávnom výpočte RPMN zo strany žalobcu, keď do celkových nákladov spotrebiteľa nezahrnul aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu – poistenie.

92. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo nesporne preukázané, že pre daný typ úveru bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nesprávne a nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa má taktiež za následok, že sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok iba na vrátenie poskytnutého úveru.

93. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri skoršie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017 a tiež Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/1002/2015 zo dňa 28.9.2016.

94. Prípadná námietka žalobcu o nezapočítavaní poplatku za poistenie do celkových nákladov spotrebiteľa vychádza z nesprávnej interpretácie vyššie cit. ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré do rámca celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom zahŕňa aj poplatky na poistenie, zároveň odporuje zneniu ust. § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré výslovne uvádza, že celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (do rámca ktorých patrí podľa ust. § 2 písm. g) tohto zákona aj poplatok za poistenie). Je preto nepochybné, že v danom prípade mala byť v posudzovanej úverovej zmluve uvedená ako celková čiastka, ktorú bol žalovaný ako spotrebiteľ povinný zaplatiť, suma 2855,52 eur, teda počet splátok 48 x výška mesačnej splátky 59,49 eur (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/42/2019 z 25. 09. 2019).

95. Súd tak v danom prípade konštatuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru z dôvodu nesprávne určenej hodnoty RPMN, v dôsledku nezapočítania nákladov za poistenie a tým aj nesprávnu výšku celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ by žalobca namietal, že išlo o dobrovoľnú službu, ktorá nebola podmienkou pre získanie úveru ako to vyžaduje § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. na preukázanie tohto tvrdenia neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy. Za týchto skutkových okolností (nepreukázanie dobrovoľnosti poskytnutia poplatnanej služby) do RPMN úveru, ako aj do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, mal žalobca správne ako celkové náklady započítať aj mesačné platby za poistenie. Keďže túto povinnosť si žalobca nespĺnil, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere ročná percentuálna miera nákladov uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/79/2019 z 11. 12. 2019). Z formulácie úverovej zmluvy nevyplývalo, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru a že by spotrebiteľ pred uzatvorením zmluvy mal možnosť sa rozhodnúť, či takúto doplnkovú službu prijme alebo nie.

96. Zároveň súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/8/2018 z 27.9.2018, zo záverov ktorého je zrejmé, že „Pokiaľ právny zástupca žalobcu v odvolaní uviedol, že poistné bolo dobrovoľné, a teda bol dobrovoľný aj poplatok za poistenie, tieto skutočnosti z obsahu zmluvy nevyplývajú, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, lebo v mesačnej splátke úveru vo výške 65,76 eura podľa vyčíslenia v spise na č.l. 16, poistenie je súčasťou tejto splátky a je vo výške 3,13 eura, okrem iného istina vo výške 49,29 eura a úroky vo výške 13,34 eura. Obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúca z ust. § 9 ods. 2 písm.j) zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. mala za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie na túto skutočnosť správne poukázal. Údaj týkajúci sa RPMN obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorázové alebo pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite, ktoré je potrebné platiť, sa zarátavajú do údaja RPMN.“

97. Náklady súvisiace s touto „službou“ boli veriteľovi známe už v čase uzavretia zmluvy. Predmetná zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto aj z tohto dôvodu je úver podľa § 11 ods.1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

98. Pre absenciu týchto (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 1 písm. d) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

99. Ak boli pre výpočet RPMN použité iné predpoklady, tieto v zmluvnom formulári chýbajú, pričom zákon s absenciou týchto predpokladov spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch).

100. Žalobca nepreukázal, že by sa aspoň minimálne zaujímal či už u spotrebiteľa alebo poisťovne o to, či neplatenie úveru zo strany žalovaného mohlo byť kryté týmto poistením. Žalobca vo formulárovej zmluve vnútil spotrebiteľovi poisťovňu, ktorá by mala túto poistnú udalosť kryť. Z konania žalobcu je tak zrejmé, že toto poistenie nemalo reálne kryť poistné riziko, ale ide len o popri úroku ďalšie navýšenie odmeny za finančnú službu, ktorú žalobca vnútil vo formulárovej zmluve spotrebiteľovi poskytol. Rovnako aj pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v danom prípade nemohol prehliadnuť celkovú nevýhodnosť uvedeného dojednania o výške poistného, kedy poistné v sume 15,- eur mesačne predstavovalo celkovo 720,- eur (48x15 eur) a v zmluve uvedený úrok uvedený ako celkové náklady spojené s úverom predstavoval 635,52 eur. Z uvedeného je zrejmé, že celkové poistné, ktoré malo byť spotrebiteľom pri riadnom splácaní uhradené bolo vyššie ako samotný úrok z úveru. Navyše toto poistné predstavuje 48% istiny úveru (48% z 1500,- eur = 720,- eur). Uvedené je jednoznačne v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa a ustanovenie o plnení poistného vo formulárovej zmluve spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

101. Uplatňovanie uvedeného nároku na poistné je tak možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

102. Súd v závere poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

103. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie.

104. Žalobca si žalobou uplatnil 22 splátok úveru splatných od 10.1.2020 do 10.10.2021 v sume po 44,49 eur. Spolu predstavoval uplatnený nárok 978,78 eur. Nakoľko má žalobca nárok iba na istinu úveru, istina žalobou uplatnených splátok predstavuje 687,50 eur (výpočet: 1500 eur : 48 x 22 splátok = 687,50 eur). Splátka istiny tak predstavuje 31,25 eur, žalobcovi tak na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí nárok na 22 splátok istiny po 31,25 eur, teda spolu 687,50 eur. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

105. Pri uložení povinnosti žalovaným uhradiť uvedenú dlžnú sumu, súd aplikoval vyššie cit. ust. § 470 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

106. Podľa § 470 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou a ak je viac dedičov, zodpovedajú za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli k celému dedičstvu. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia ako i zo zásady, že sa dedičstvo nadobúda poručiťelovou smrťou (§ 460 Občianskeho zákonníka) vyplýva, že okamihom smrti poručiťela vstupuje dedič na jeho miesto a stáva sa subjektom nielen všetkých práv poručiťela, ale aj povinností, ktoré nezanikajú smrťou. Aby dedenie nebolo pre dediča rizikom, ust. cit. § 470 Občianskeho zákonníka upravuje rozsah dedičovej zodpovednosti tak, že ju obmedzuje výškou ceny nadobudnutého dedičstva. Ak je viac dedičov, ako je tomu i v danom prípade, zodpovedajú podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli k celému dedičstvu. Dedič pritom zodpovedá za poručiťelove dlhy nielen majetkom a vecami, ktoré mu z dedičstva pripadli, ale i svojím vlastným majetkom. Miera zodpovednosti každého z dedičov sa pritom zisťuje na základe vyporiadania dedičstva (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/173/2010 z 09. 11. 2011, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/87/2016 z 22. 02. 2017).

107. Z vyššie citovaného dedičského rozhodnutia, uznesenia zo dňa 20. júna 2018, č.k. 5D/219/2017-67 vyplynulo, že hodnota majetku bola 11.549,01 eur a výška dlhov 11.100,16 eur. Z rozhodnutia ďalej vyplýva, že žalovaný v 1. rade nadobudol 45,47% z dedičstva po poručiťelke (nehnutelnosť v hodnote 5251,- eur = 45,47% z dedičstva) a žalovaná v 2. rade 54,53% z dedičstva po poručiťelke (nehnutelnosť v hodnote 5251,- eur + pohľadávky a zostatky na účtoch v sume 1047,01 eur, teda spolu 6298,01 eur = 54,43% z dedičstva), pričom zodpovednosť za dlhy prevzali podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

108. Zodpovednosť žalovaného v 1. rade za úhradu istine jednej žalobou uplatnenej splátky tak predstavuje 14,21 eur (45,47% z 31,12 eur) a zodpovednosť žalovanej v 2. rade za úhradu istine jednej žalobou uplatnenej splátky tak predstavuje 17,04 eur (54,53% z 31,12 eur). Žalovaného v 1. rade tak súd zaviazal na úhradu 22 splátok istiny úveru v sume 312,62 eur (14,21 eur x 22 splátok) a žalovanú v 2. rade súd zaviazal na úhradu 22 splátok istiny úveru v sume 374,88 eur (17,04 eur x 22 splátok). V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Vykonaná úhrada zo strany žalovanej bola zarátaná na už premlčanú a žalobou neuplatnenú časť nároku.

109. Žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania najneskôr splatnosťou jednotlivých uplatňovaných splátok v zmysle samotnej úverovej zmluvy, zaviazal ich súd aj na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády z dlžných súm istiny jednotlivých splátok splatných od 10.1.2020 až po 10.10.2021, a to vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky až do dňa zaplatenia.

110. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. V období od 11.1.2020 až do 11.10.2021 bola základná úroková sadzba F. L. M. vo výške 0,0 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5 % ročne.

111. V súvislosti s návrhom žalobcu na vydanie rozsudku pre zmeškanie je potrebné uviesť, že § podľa 299 ods. 1 CSP ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech spotrebiteľa.

112. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

113. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Žalovaný v 1. rade je v súčasnosti nezamestnaný, jeho jediným príjmom je v súčasnosti je dávka v hmotnej núdzi vo výške 190,- eur mesačne s tým, že predtým pracoval ako murár. V januári 2023, po tom čo dostal zápal pľúc, ho postihlo zlyhanie srdca, odvtedy nemôže pracovať vo svojom obore. Manželka žalovaného v 1. rade pracuje na aktivačných prácach, mesačne zarobí sumu okolo 100-160 eur. Dve dospelé deti žijú s ním v spoločnej domácnosti, týmto obom vypomáha, nakoľko dcéra poberá iba materský príspevok, syn vôbec nepracuje, má zdravotné problémy, žiadal aj o invalidný dôchodok pre neho, avšak pre jedno percento mu tento dôchodok nepriznali. Žijú v dome, práve v tom, ktorý bol zdedený v rámci dedičského konania, kde sú spoluvlastníkmi so sestrou, žalovanou v 2. rade. V súvislosti s bývaním žalovaný v 1. rade udáva, že uhrádza platby za elektrinu vo výške 70 eur mesačne. Na stravu a ošatenie žalovaný minie všetky prostriedky, ktoré dostáva, teda na bežné výdavky minie všetky ostatné finančné prostriedky. V súvislosti so zdravotným stavom má tak isto výdavky na lieky, kedy chodí každé dva mesiace ku kardiológovi, pričom naposledy uhradil sumu 34 eur za tieto lieky, čo je teda približne na dobu dvoch mesiacov, iné zvýšené výdavky v súvislosti s výživou alebo zdravotným stavom žalovaný v 1. rade nemá.

114. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, prihliadnuc na majetkové pomery žalovaného v 1. rade, jeho celkovú sociálnu situáciu, keďže jeho jediný príjem je dávka v hmotnej núdzi, tiež skutočnosť, že do uvedenej situácie sa nedostal vlastným pričinením, nakoľko dlh nadobudol v rámci dedičstva, súd žalovanému povolil splácať dlh v primeraných mesačných splátkach po 30,- eur mesačne.

115. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súd Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa. Žalobca vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

116. Splácanie pôvodného dlhu podľa zmluvy bolo rozvrhnuté na 48 splátok, pričom v danom prípade splácanie priznanie dlžnej istiny 312,62 eur stanovenými primeranými splátkami po 30,00 eur mesačne nepresiahne pôvodnú dobu splácania.

117. Stanovená výška splátky neúmerne nepredĺži dobu splácania oproti pôvodnej zmluve a zároveň existenčne neohrozí žalovaného v 1. rade (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

118. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

119. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

120. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

121. Z pôvodne uplatnenej sumy 445,05 eur s ďalším nevyčísleným príslušenstvom, žalobca proti žalovanému v 1. rade dôvodne uplatňoval sumu 312,62 eur spolu s príslušenstvom a vo zvyšku súd žalobu vo vzťahu k nemu zamietol.

122. Žalobcov úspech tak predstavoval 70,24 % a neúspech 29,76 %.

123. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol proti žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41 % ($70,24 - 29,76 = 40,48\%$).

124. Z pôvodne uplatnenej sumy 533,73 eur s ďalším nevyčísleným príslušenstvom, žalobca proti žalovanej v 2. rade dôvodne uplatňoval sumu 374,88 eur spolu s príslušenstvom a vo zvyšku súd žalobu vo vzťahu k nej zamietol.

125. Žalobcov úspech tak predstavoval 70,24 % a neúspech 29,76 %.

126. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol proti žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41 % ($70,24 - 29,76 = 40,48\%$).

127. Uvedenú náhradu žalobcovi súd proti žalovaným priznal s tým, že každý zo žalovaných je povinný tieto trovy hradiť v súlade s § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s priznaným rozsahom náhrady trov vo vzťahu k dedičom súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/173/2010.

Poučenie:

20

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.